

ΣΤΕ 156/2019 [ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΥΡΩΣΗΣ ΔΑΣΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ]

Περίληψη

- Οι αντιρρήσεις, οι οποίες δεν στρέφονται κατά διοικητικής πράξης, αλλά κατά αναρτηθέντων δασικών χαρτών, που υπόκεινται σε κύρωση, δεν συνιστούν, προεχόντως για το λόγο αυτό, ενδικοφανή προσφυγή, κωλύουσα την αίτηση ακυρώσεως. Εάν οι εν λόγω αντιρρήσεις ασκηθούν και απορριφθούν, η νομιμότητα της απόρριψής τους αμφισβητείται με αίτηση ακύρωσης κατά της κύρωσης του δασικού χάρτη, που θα διενεργηθεί κατά το άρθρο 19 του ν. 3889/2010, αφού η άσκηση αντιρρήσεων δεν επιτρέπει να συμπεριληφθούν οι αμφισβητούμενες εκτάσεις στο δασικό χάρτη, που κυρώνεται κατά το άρθρο 17. Αντικείμενο ελέγχου, στην περίπτωση αυτή, είναι η αιτιολογία απόρριψης των εν λόγω ισχυρισμών, η οποία προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το διοικητικό φάκελο που θα έχει σχηματισθεί κατά την εξέταση των αντιρρήσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση, απαραδέκτως προσβάλλεται αυτοτελώς η απόφαση της ΕΠ.Ε.Α., με την οποία απορρίφθηκαν οι αντιρρήσεις της αιτούσης, διότι η νομιμότητά της θα κριθεί στο πλαίσιο ελέγχου της πράξης κύρωσης του δασικού χάρτη. Αντιθέτως, η απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης, με την οποία κυρώθηκε ο δασικός χάρτης της δημοτικής κοινότητας Κεραμωτής του Δήμου Νέστου της Περιφερειακής Ενότητας Καβάλας, αποτελεί την μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη, η οποία προσβάλλεται παραδεκτώ με την υπό κρίση αίτηση.

Η απόρριψη των αντιρρήσεων της αιτούσης αιτιολογείται πλημμελώς. Και τούτο, διότι η απόφαση του Γενικού Διοικητή Θράκης για την κήρυξη ευρύτερης έκτασης, εντός της οποίας ενέπιπε και η επίμαχη, ως δασωτέας, εκδόθηκε σε παρωχημένο χρόνο (1938), δεν προκύπτει δε από τα στοιχεία του φακέλου εάν η επίμαχη έκταση, ιδιοκτησίας της αιτούσης, απέκτησε σε κάποιο χρονικό σημείο δασική βλάστηση, την οποία διετήρησε έκτοτε. Αντιθέτως, προκύπτει ότι η εν λόγω έκταση απώλεσε τον δασικό χαρακτήρα της, ως αποτέλεσμα της αγροτικής εκμετάλλευσής της από το 1961 και την, εν συνεχεία, παραχώρησή της ως γεωργικού κλήρου στον δικαιούχο της αιτούσης με βάση διοικητικές πράξεις και, μάλιστα, πριν την ισχύ του Συντάγματος του 1975.

Εξάλλου, με την υποβολή των σχετικών δικαιολογητικών, η αιτούσα αμφισβήτησε λυσιτελώς τον δασικό χαρακτήρα της επίμαχης έκτασης, η δε απόφαση της ΕΠ.Ε.Α., η οποία περιορίσθηκε στην, μη ασκούσα, εν προκειμένω, επιρροή, διαπίστωση ότι της παραχώρησης δεν προηγήθηκε έγκριση της δασικής υπηρεσίας, αιτιολογείται κατά

τούτο ανεπαρκώς, ενώ η προσβαλλόμενη απόφαση κύρωσης του δασικού χάρτη, στην οποία αναφέρεται ότι, από τις εκτάσεις που απεικονίζονται σε αυτόν ως δάση και δασικές στην παλαιότερη αεροφωτογράφιση, εξαιρούνται αυτές που παραχωρήθηκαν για αποκατάσταση ακτημόνων γεωργών (κληροτεμάχια), παρίσταται, στο σημείο αυτό, ως αντιφατική. Συνεπώς, για τον ανωτέρω λόγο, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αφορά την περιληφθείσα, ως αναδασωτέα στον κυρωθέντα δασικό χάρτη, έκταση της αιτούσης και να αναπεμφθεί η υπόθεση στην Διοίκηση.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Π. Καρλή

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.